

عنوان مقاله:

بررسی و نقد مبانی فلسفی کثرت گرایی جان هیک

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 0، شماره 17 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمدکاظم رضازاده جودی - استادیار فلسفه دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ایران

خلاصه مقاله:

جان هیک [1]، فرضیه کثرت گرایی دینی خود را، بر سه مبنای فلسفی: اصل زودباوری سوئین برن، دیدن به عنوان ویتگنشتاین و معرفت شناسی ادراک حسی کانت، استوار کرده است. اما اعمال این موارد، بر کثرت گرایی دینی، دارای اشکالات متعددی است از جمله: اصل زودباوری مستلزم پذیرش دیدگاه های متناقضی در تجارب دینی است و رجوع به تجارب دیگر، براهین عقلی و امکان منطقی و مانند آن، این تناقض را برطرف نمی سازد. هیک دیدن به عنوان را، به تجربه به عنوان توسعه می دهد و آن را شامل همه تجارب بشری که مطابق با مفاهیم ذهنی و نظام های دینی افراد شکل می گیرد، می داند این رویکرد، سبب اثبات ناپذیری حقیقت متعالی، جدای از تجارب دینی و انکار موارد مشترک تجربه ها می گردد. هیک با پذیرش معرفت شناسی کانتی، واقعیت فی نفسه را بیان ناپذیر می داند و آنچه توصیف و تجربه می شود، تجلیات و پدیدارهای آن است. این نظر منجر به شرک یا الحاد می گردد. در این مقاله، ابتدا سه اصل یاد شده و نحوه تطبیق آن ها بر نظریه کثرت گرایی تبیین شده و در نهایت نقدهایی که به پاره ای از آن ها اشاره شد، مطرح گردیده است. [1].
John Hick

کلمات کلیدی:

تجربه دینی، اصل زودباوری، دیدن به عنوان، شی فی نفسه، پدیدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1225514>

